

თვლი, ესაა საქართველოს მოხალისე ქალაქი გაგებულთა თვალწინ, რომლის სიამაღეს-სიკეთესაც წილის და სასიყვარულოს, როდესაც ნათესაობა-მავალი უახლოვდება ამ ქალაქს: ამავე გვეგვიანება, ერთიან წარსულად გადაქცეულია შვიის შესახებ დაპირება და ქორეგობა არ უნდა: ვინაჲთ, ათვი გვირგვინი შესანიშნავ ნიქცისაჲ წარათვის პირველად.

თუმცა ჩვენი ქალაქი თავისთავად იტყვს წარბაოდენს, მაგრამ ჩვენ, სიბოძლი ქართვლებმა (სობები თითქმის ქართვობა დასახლებულნი), ვერა ვართ კარგად გარკვეული და მუქათარნი სხვაგვლა საქმეებში. თუმცა უფროსად ჩვენგან დიდიხელე სახელმწიფოს ფუნქციონირებს, დარბის, შრომის და ადგიუნს რაჲც: ხან, მაგრამ ან „რაცა“ სულ სპირაზია და არა სხვაგვლა. ჩვენი შრომა და ჯგუფ მიმართულია პირა სარგებლობისად, რის გამოც, ცოტად თუ გვერად, აქუთი ქართველთა ქონებრივად წყლში გამაგრებულია, მოლოინგრებობა. ქართველთა სხვაგვლა სიბები ვეულ-ვეულად ვეკიდებენ, ეს ამითი უფროსად მტკიცდება: აგრ თო წელიწადი, რაც ჩვენ ქართული წრეა, მოცუვა არ გავცივინია. ასე ვინაჲთ, ადგილმასაჲ არ გვეძინს ტბილი სამოღვინის ენაზე სხარების კითხვა რაც პატიოსანს მო. ტ. სახოკაბი განისტევა, ხან შემდეგ ან ვლისკე-ბიგარის შრომობილი წრეა-ლოცა, თითქმის პატიოსან მოძღვრის ქართული წრეა ლოცვა თან სამარტნი ჩაეტაროს! ის უნდა დავგარბოთ ხან ისე გვეჩვენოს თავს, ჩვენს უზოქ შესაბამის, ჩვენს ზარბაზნს, ჩვენს სხვაგვლა საქმის მიმართ ვეულ გინობას! ან მეტი რა მიზეზი უნდა იყოს? ანაგრეთ, ჩვენ რა არაფერა

ლად მოგვეკინდა ამ საქმისთვის ხელი, ვინაჲთ და ბეჭედად, შუქ დარგულად გვემუშავება, ესაა საქეთარი ეკლესიისა გვეგვიანება. ვითომდა ირავულ თუ სან ჯულ დღეებშიც ეს საქმე, მაგრამ პირველ დამარტულელზე მიხედავით შეგვეზინდა ეს ჩვენი მიზანი ვინაჲთ ვეკიდებოდნენ და აბო. უბრალო მიზეზიცა ქართვებთან, რომ სპექტრე ხელი ვეკიდებო. ამით ისარგებლეს და ხელი შეგვიშალეს. არა, აქარებით სოფელი ვის მოუტანა, რომ ჩვენ მოვეკითხოთ მეთათარი გინობა, ანაჲთ ვეკიდებოდნენ და სქემეც ადგილად ვეკიდებოდნენ.

ერთი უფლები საქართვეობისადგინა როგორც სობების, აგრეთვე სობების ოღებს მეკიდებოდნენ სხვაგვლა სკოლების უბრალოდ: მეთი სობების ოღები, რომელშიც 110,000 მსოფიერები ირიცხება ქალ სობებისადგინა, უფურებთ ერთად-ერთი სობების ოღე-ლოცისანი სპირა, სკოლის, რომლის პირველად თითქმის არაფრით ვინაჲთ ირავულიან ნორმადის სკოლის პირველობისადგინა შეგვეკითხოთ ანაჲთ დღეები. რა დგეგმობა? ნათესაჲ სკოლა საქართვეობის ჩვენთვის ქართვად და სქემეს მოკიდებო ხელი მერსურებში, მაკის რომ მუქათათი მთელი მთელი ხელი, ერთიანი წლის განმავლობაში ქალაქში დავარტებთ სავერ პირველობისათ, თუ ქალაქში მიიზმარო ვინაჲთ თავდა-ანაგრებობა, ასე სქემე დავიღად ვეკიდებთ მით უფრო, რომ თავდა-ანაგრებობა თანხაცა აქვს და სურვილიც პირველობის დარსტებისა. ჩვენ ნანდღელ ვეკით, რომ თავდა-ანაგრებობა უნდა ამ მოკლუნში მიიზმარება სხობისად—პროგინანია დავიარსეთო სობე-ში. ამ საქმეებლის შესახებაც წა-

როსაც უჩვენებს: ეს არის 105 ათასი მანეთი უმალესად ნამარტები ყმების განათავსებულების დროს და 20 ათასი სამარტხანდელითა, თანდა ქაქავამის ნამარტისა. მაშალთა, ეს უფასანგელი ფული ერთ წარწლს აგხანებისას (სამარტხანდელისა) მსკის სხვა-სხვა კერის მომარტის, მაგრამ ადგილად შეიღებეს პროგინანის მომარტის, რის ორთვე თანა თავის სარგებელით 200 ათას მ. მტეხა. მარტო ამ ფულის სარგებელი შეგვეგან ყოველ-წელი და 10 ათას მანეთს. ამ ფულით ადგილად შეიღებეს საქმის დაწესება ქალაქი თავის წყლის გაღების, მთარტისა შეწყობის მოგვეგან და სქემეც ადგილად ვეკიდებთ, ოღონდ მეთათარი უნდა, რომელსაც ვერ ვეკით ჩვენ ზორის, დიდიგინს წარსიაც რომ ვეკითხო დღისთი მზისთი

ლილი ვარსკვლავი

წარსი ახალ-ნანადგინან 9 ნომებური

ამა მდგომარე წყლის ბეჭეი რამ საყურადღებო ამბავი და ამ ჩვენს კურთხეულს ამბავი. პირველი ადგილი ეკისრა უფლებითი ვარსკვლავებ დასტრების, საყურათისა ვადტან-გადმობტანს ერთის ადგილზედ მეთორველ და დაბის ორ დასად ვანაწილებს. მეორე, დაბის დებუტატების არჩევნის და შესამე-კი სამტრედილის სასულიერო სასწავლებლის დარჩენის ახალსტანში, თუ სხვაგან ვადტანს, პირველი საკითხი, ჩვენის აბრთის, პირველელის სასულამოდ დარჩენის გამო უნდა ადმრტოლო, რადგანაც ახალ-სტანს მზავილი მტრული აღმოუჩინა და სიტყუთ ქონებრივად დღის დამარტებას მპირდებოდნენ სამწავლებელსა, ხოლო ეს დაპირება ასაძენად მართალი იყო,

იმისაკი ვერას მოგახსენებთ. ეს-კი ცხადია, რომ ახალსტანსტრები ისე დასტრები არიერენ, რომ სასწავლებელი-კი არა, „საყურათო“ იყო ამითი წამლებულ სადაზარკო, სასწავლებელიცა ეკვრათ პირველ, რის კერის არ იქნებოდა ასე იქ, სადც ყოველის წილებს ადამინს ორ დასე იყო ვაყოფილი? ვაყოფა დაბა ორ დასად, შეეძინა ერთი ვაყოფად და მონასტერი ართი დღესაც გემწეგებული ბრძოლა აქვთ ამ საქმის გამო და, ლტინადა უწყის, რომ ჩვენი გაიტანს გამარტების ლელო, რადს მოგვეგან ამ საქმეს ბოლო და ამასთან ტყუილ-უბრალოდ ათასობანი ფულის დღანგვას...

სწორედ ისეთვე ამბავი მოხდა წყლის ოტბობის თევი ჩვენი დამის მდებუტატების არჩევნის დროს. დასად ორ ბრძანად გინაწილდა. თითოეულს მთავარს ის უნდა, რომ მისი თავისიანი ყოველი დებუტატად, რათა ამით თითინ მოუხებო ხელი. რა სპირა იყო აქ დას-დასმანდა, როდესაც ჩვენი დებუტატების პირველი ამბავი აქ, მაგრამ ამის მიზეზი ისე „საყურათო“-ა. ხელმოწერედ შეტრება მსკრებულებისა და მოგვეტრების დანაწილება ამ მოკლედროში. ენახით, აქაურები რა სულ-გრძობობას გამოიჩინენ და რა პატიოსანი დებუტატები აირჩევენ ჩვენი ყოველ მხარე უნდა ჩამარტნილი დაბის სასულიეროდ, ამ დაბისთვის საქორთა ისეთი ენერტიკა დასაყადამინი, რომ ვაფალომწინებელი ჰქონდეს, რა მდგომარობაში დასეს დაბა და ან რა არის იმისთვის სპირა და როგორი მამობრივ ზრუნვა და მოვლა ესპირობას. სასურველიცა, რომ ისეთი დებუტატები აირჩევნენ, რომ სტანსაჲ მუხტი და ოდნავ მინც მკლდენ იყოს ამ თო ამ საქმისათ.

ამა მდგომარე წყლის ბეჭეი რამ საყურადღებო ამბავი და ამ ჩვენს კურთხეულს ამბავი. პირველი ადგილი ეკისრა უფლებითი ვარსკვლავებ დასტრების, საყურათისა ვადტან-გადმობტანს ერთის ადგილზედ მეთორველ და დაბის ორ დასად ვანაწილებს. მეორე, დაბის დებუტატების არჩევნის და შესამე-კი სამტრედილის სასულიერო სასწავლებლის დარჩენის ახალსტანში, თუ სხვაგან ვადტანს, პირველი საკითხი, ჩვენის აბრთის, პირველელის სასულამოდ დარჩენის გამო უნდა ადმრტოლო, რადგანაც ახალ-სტანს მზავილი მტრული აღმოუჩინა და სიტყუთ ქონებრივად დღის დამარტებას მპირდებოდნენ სამწავლებელსა, ხოლო ეს დაპირება ასაძენად მართალი იყო,

ამას გარდა, ქუბები დავიგელოზობორებოდა, ადგილ-ადგილ ვარსკვლავი ავლია ქუბებს. ვარსკვლავი განსაკუთრებით ამ ზამთარში არის სპირა, რადგანაც ქუბები ტალახანაგებულია, მაგ-ამ ვერ არის სისის-მდებლად? წარბაოდენებ, იქ-კი მუხლმდებ ტალახს პირველი სტანს, სადც ბრძანდება სასკოლებოდ და კანცელირთა აქვს აქუარს პოლიციის მოკლესი. პოლიციის ჰილი სისითა, რომ მღვრებან ვამოხით იქ გველა, რაც უნდა ვიწრო კალმობისა პატრონი იყოს, მინც ტალახი გამოვკალით ფხვანდ. ნეტა პოლიციის როგორ დაბის ნუ თუ კალირები მინც არ ეკლდება? სადც პოლიციის ქუბა ამ მდგომარობაშია, სხვა ქუბები როგორად იქნება? სასურველია, ამ ვარსკვლავს დროზე მიექვს უყრდღება...

კრუცეათი

განზრახვა აქვთ 1898 წელს მისი თევი ვარსკვლავის მრისკვლავთა კრება დასამართნ ქ. პეტრებურტს. კრებად დასამრტებოდა მოგვეტრების დანაწილება ამ მოკლედროში. ენახით, აქაურები რა სულ-გრძობობას გამოიჩინენ და რა პატიოსანი დებუტატები აირჩევენ ჩვენი ყოველ მხარე უნდა ჩამარტნილი დაბის სასულიეროდ, ამ დაბისთვის საქორთა ისეთი ენერტიკა დასაყადამინი, რომ ვაფალომწინებელი ჰქონდეს, რა მდგომარობაში დასეს დაბა და ან რა არის იმისთვის სპირა და როგორი მამობრივ ზრუნვა და მოვლა ესპირობას. სასურველიცა, რომ ისეთი დებუტატები აირჩევნენ, რომ სტანსაჲ მუხტი და ოდნავ მინც მკლდენ იყოს ამ თო ამ საქმისათ.

— კუბის საფადმყოფელი 10 ნომებური პირველია მალნიოსკი თო უნდა და მუხტივრად ვაგსწორა თორბე ქუბის ქალს. ეს პირველი მაგალითია რუსეთში სრულ-წარების ადამინს კუბის ვარსკვლავისათ.

მომშვიდობების დროს გამოარტკვია და ხელი ვამოქურთდა.

— „Вотъ, тебѣ надѣшка, Юрьевъ денъ“, რომ იტყვიან, სწორად ჩვენზედ არის გამოკიდებული... რაღა დღეს ვქნეთ ვეკიდებოთ მიიგრებინარა. ჩვენი საქმე წყსალია: წყსალს საქმეს ვეღარ დავმარტებთ.

— ნუ გვიჩინა, ვიქტორ, კაცი ამ დროს სასოწარკვეტილებს არ უნდა მიეცეს! ვიქტორს ვეკიდებოთ ამტანა ხსალით სწორედ ამისათვის „შეშავებე“ ში ბოლოდ ვამოსაწინა... მაგალიტები ჩვენ ხომ არ ვიქნებოდნენ... ნინოს უნდადა, ენტრეშებინა ვიქტორი და დავშეშავებოთ, მაგრამ ამ სიტყუებდა უფრო მეტად ადგილ-ვის იგი. საზიზრად, უსამიოვრად ეტყვნა ვიქტორს ნინოს სიტყუებამ და წყურბო, ასე რომ უნდადა ყველას ვეკით ნინოსადგ ამოცარა.

— დამ, ქალბატონო, მაგალიტები ვახლდებოთ. ამოდენა ხანია აქა ვართ მოსულბოთ, ესაოც ხელ-კარგილებს დავმარტებოთ შინ და ამაზე უფროს უმტრებოდა კიდევ იქნება? მაგალიტები ვიქნებოდნენ შინ, სტანების საქმე სხვა არის და ჩვენი-კი სხვა.

ეს სულ შენი ბრალია: წამოვიღე, მაიახოდ დავდებოთ და თავს ისე ვამოკიდებოვარ... ერთად წიფივდეთო! ან ესტკ ერთად წამოვიღებო! ამ უკანასკნელ სიტყუებში ვიქტორმა ბოლოდ ნადღელი ჩამეჭრა და ისეთი ზიზრთა და მრისხანებით

შეხებად ნინოს, რომ ნინოს ეტყუოდა ერთი სიტყუები ვიქტორისა და თითქმის ვეულ-ვეულ ვიკითხის: ეს-კი ხომ გულადან არ შეიშალა? ნინოს თავის დღეში დღისთვის მტერი და ტბილი სიტყუისა ვიქტორისაგან ცული და სქინარა და დღეს-კი ირ რებეს იმის!

— შენ რომ არ წამოსულევი, ასე არ მომიტოვდა სიტყვის შეხედვამდეცა ვიქტორმა და ამის მეტი კანტრეც არ დაუტარა.

ნინოს ჩაჩინა და ვიქტორისა მძილი არ ვეკითხებოდა უნდადა მომავალად ეტყვირა, მოეხატა რამე, მაგრამ ასე იყო თანსარადკვეტილი ამ მოსულ-დღისის ამით, რომ ნინოს იგი ვეღარ ვასკლდად მისი გონება, იგი თითქმის დასწავლდა, აზროვნება ადარ შეგვეტო, ვინაჲთ მხოლოდ ამას ამბობდა: მეც შიგ მოვეცე, დამთავრეს? და რას იზამდა, ძალის ბატანდა თავის თავს, რომ ჩამიდ მოგინანებნა საქმის მოსავლედ, მაგრამ ამბობდ გონება, აზროვნება ადარ ემართებოდა. უცხად მოავთან ნინოს მიმართ ეთქვა მისი ვეკიდებდა და გული ამოკვდა და ცრულბეჭდის ჩამოსტეგა. თავისი დღეში ნინოსათვის არ უწყენებოდა და დღეს-კი თავისი უმტრებობის ბრალი ნინოს მოახებო თავზედ, გული მოსულა, ჩაიფურება და სასწავლად სანაწესებლად ვაგხანდა იმის ბეჭდს. უნდადა ბოლოდ მოეკიდნა ნინოს წინაშე, ეტყვა: „მა-

პატივდ, გენაცვა, სიზრახით, სიგინეთი, აქარებოთ მომიგებ, რაც ვი თხარია...“ მაგრამ ნინოს ეტინა, ვერა ვაღვიმებდა და ვიქტორს-კი ეს სიტყუებულად ვაგხანა... „მაპტე, ნინო! წოლულები კიდევ ვიქტორმა, გენაცვა ნინოს ვაგვივკიდეთ-კი და ცოტა თითქმის დაშვრდელი „მისი რა ბრალი იყო“, რომ ასე უწყსალიდ ვეკით მოსულა?“. ვანა იმის ბრალი იყო იმისა მსივლით, ვანა მე თითინ არ ვაღვივკიდეთ ეს? და თუ ვინემა აქ დამწავიციე მე, მხოლოდ... მე კი ბრალი ყველანების ნინოს დღედა, საცლად, იმის რა ბრალი იყო“, მაგრამ ვიქტორმა და უნდადა ხელზედ ეკეთა მძინარე ნინოსათვის, შერეგებოდა და მანთ თავს ისე ვეინდებოდა ვინაჲთ... მაგრამ რადენ-ვერემ ვაგხანდა ნინოს, გონებაში კიდევ განიშორა: „ნინო, მაპტეთო!“

ნინოს ბრალი იყო, რომ ასე უწყსალიდ ვეკით მოსულა?“. ვანა იმის ბრალი იყო იმისა მსივლით, ვანა მე თითინ არ ვაღვივკიდეთ ეს? და თუ ვინემა აქ დამწავიციე მე, მხოლოდ... მე კი ბრალი ყველანების ნინოს დღედა, საცლად, იმის რა ბრალი იყო“, მაგრამ ვიქტორმა და უნდადა ხელზედ ეკეთა მძინარე ნინოსათვის, შერეგებოდა და მანთ თავს ისე ვეინდებოდა ვინაჲთ... მაგრამ რადენ-ვერემ ვაგხანდა ნინოს, გონებაში კიდევ განიშორა: „ნინო, მაპტეთო!“

— იქნება რტკორბოდა ისე მიმო-ლოს და ჩემი გარგობება, რომ ავუ-ხსნა, თანამარტობის, ისიც ხომ კი-ლია—ადამინი, ნუ თუ შემიბნა დღესში! იქნება ჩემი თხოვნა შეწყინარა? პირველთა ვინაჲთ დახარბებს და იქნება ადარ დამთხოვნა? თავს იმდენ აძლევდა ვიქტორი, თუქ-კი თითინაც დარწმუნებული იყო, რომ სასწავლო სანა-ქოს ვარადწყვეტილებ ადარ შეიცვლებოდა... ამ იმდებოთ ვიქტორი

ამა მდგომარე წყლის ბეჭეი რამ საყურადღებო ამბავი და ამ ჩვენს კურთხეულს ამბავი. პირველი ადგილი ეკისრა უფლებითი ვარსკვლავებ დასტრების, საყურათისა ვადტან-გადმობტანს ერთის ადგილზედ მეთორველ და დაბის ორ დასად ვანაწილებს. მეორე, დაბის დებუტატების არჩევნის და შესამე-კი სამტრედილის სასულიერო სასწავლებლის დარჩენის ახალსტანში, თუ სხვაგან ვადტანს, პირველი საკითხი, ჩვენის აბრთის, პირველელის სასულამოდ დარჩენის გამო უნდა ადმრტოლო, რადგანაც ახალ-სტანს მზავილი მტრული აღმოუჩინა და სიტყუთ ქონებრივად დღის დამარტებას მპირდებოდნენ სამწავლებელსა, ხოლო ეს დაპირება ასაძენად მართალი იყო,

ამა მდგომარე წყლის ბეჭეი რამ საყურადღებო ამბავი და ამ ჩვენს კურთხეულს ამბავი. პირველი ადგილი ეკისრა უფლებითი ვარსკვლავებ დასტრების, საყურათისა ვადტან-გადმობტანს ერთის ადგილზედ მეთორველ და დაბის ორ დასად ვანაწილებს. მეორე, დაბის დებუტატების არჩევნის და შესამე-კი სამტრედილის სასულიერო სასწავლებლის დარჩენის ახალსტანში, თუ სხვაგან ვადტანს, პირველი საკითხი, ჩვენის აბრთის, პირველელის სასულამოდ დარჩენის გამო უნდა ადმრტოლო, რადგანაც ახალ-სტანს მზავილი მტრული აღმოუჩინა და სიტყუთ ქონებრივად დღის დამარტებას მპირდებოდნენ სამწავლებელსა, ხოლო ეს დაპირება ასაძენად მართალი იყო,

ამა მდგომარე წყლის ბეჭეი რამ საყურადღებო ამბავი და ამ ჩვენს კურთხეულს ამბავი. პირველი ადგილი ეკისრა უფლებითი ვარსკვლავებ დასტრების, საყურათისა ვადტან-გადმობტანს ერთის ადგილზედ მეთორველ და დაბის ორ დასად ვანაწილებს. მეორე, დაბის დებუტატების არჩევნის და შესამე-კი სამტრედილის სასულიერო სასწავლებლის დარჩენის ახალსტანში, თუ სხვაგან ვადტანს, პირველი საკითხი, ჩვენის აბრთის, პირველელის სასულამოდ დარჩენის გამო უნდა ადმრტოლო, რადგანაც ახალ-სტანს მზავილი მტრული აღმოუჩინა და სიტყუთ ქონებრივად დღის დამარტებას მპირდებოდნენ სამწავლებელსა, ხოლო ეს დაპირება ასაძენად მართალი იყო,

ამა მდგომარე წყლის ბეჭეი რამ საყურადღებო ამბავი და ამ ჩვენს კურთხეულს ამბავი. პირველი ადგილი ეკისრა უფლებითი ვარსკვლავებ დასტრების, საყურათისა ვადტან-გადმობტანს ერთის ადგილზედ მეთორველ და დაბის ორ დასად ვანაწილებს. მეორე, დაბის დებუტატების არჩევნის და შესამე-კი სამტრედილის სასულიერო სასწავლებლის დარჩენის ახალსტანში, თუ სხვაგან ვადტანს, პირველი საკითხი, ჩვენის აბრთის, პირველელის სასულამოდ დარჩენის გამო უნდა ადმრტოლო, რადგანაც ახალ-სტანს მზავილი მტრული აღმოუჩინა და სიტყუთ ქონებრივად დღის დამარტებას მპირდებოდნენ სამწავლებელსა, ხოლო ეს დაპირება ასაძენად მართალი იყო,

ამა მდგომარე წყლის ბეჭეი რამ საყურადღებო ამბავი და ამ ჩვენს კურთხეულს ამბავი. პირველი ადგილი ეკისრა უფლებითი ვარსკვლავებ დასტრების, საყურათისა ვადტან-გადმობტანს ერთის ადგილზედ მეთორველ და დაბის ორ დასად ვანაწილებს. მეორე, დაბის დებუტატების არჩევნის და შესამე-კი სამტრედილის სასულიერო სასწავლებლის დარჩენის ახალსტანში, თუ სხვაგან ვადტანს, პირველი საკითხი, ჩვენის აბრთის, პირველელის სასულამოდ დარჩენის გამო უნდა ადმრტოლო, რადგანაც ახალ-სტანს მზავილი მტრული აღმოუჩინა და სიტყუთ ქონებრივად დღის დამარტებას მპირდებოდნენ სამწავლებელსა, ხოლო ეს დაპირება ასაძენად მართალი იყო,

